

Nr 887

Av herr **Elmwall m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 134, angående vissa åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 730 i Första kammaren)

I överenskommelsen den 27 mars 1963 mellan regeringen och representanter för RLF och Sveriges lantbruksförbund har även jordbruksåtagandena gentemot EFTA i korthet berörts: »Beträffande de åtaganden rörande jordbruket, som Sverige kan komma att acceptera gentemot EFTA, förutsättes att kostnaderna härför, liksom för närvarande är fallet, kommer att bestridas av inflytande fettregleringsavgifter.» Departementschefen har i propositionen nr 134 hänvisat härtill.

Det som närmast torde vara aktuellt i sammanhanget är vårt lands åtaganden gentemot Danmark. Med de exportsvårigheter, som det danska jordbruket fått inför EEC-marknaden, är det naturligt att Danmark söker vinna ökad avsättning för sina jordbruksprodukter inte minst i de andra EFTAländerna. Självfallet måste de danska framställningarna mötas av positiv vilja från svensk sida. Men lika självklart är naturligtvis att vårt land inte kan göra mycket åt situationen. Åtaganden som inverkar menligt på det svenska jordbruket och den jordbrukspolitiska målsättningen i vårt land kan givetvis inte få komma i fråga.

Under EFTA-samarbetets första år, 1/7 1960—30/6 1961, tillfördes Danmark från Sverige ett belopp av 10 milj. kronor som kompensation för införselavgifter på jordbruksprodukter, som Danmark exporterat till Sverige. Överenskommelse härom ingick i det s. k. Kungälvsvtalet, som underställdes riksdagen och godtogs av denna. För det andra EFTA-året höjdes kompensationsbeloppet till 20 milj. kronor, vilken överenskommelse dock inte underställdes riksdagen.

I den aktuella debatten har diskuterats ytterligare medgivanden gentemot Danmark och det danska jordbruket. Det synes här kunna vara fråga om åtaganden, som i inte oväsentlig utsträckning kan beröra vårt lands jordbrukspolitiska målsättning och vårt jordbruks förutsättningar. Sådana åtaganden som t. ex. en ändring av kompensationsbeloppet eller andra medgivanden av motsvarande inverkan måste enligt vår mening otvivelaktigt hänföras till den kategori av överenskommelser, som enligt regeringsformen § 12 bör underställas riksdagen. Det synes oss också nödvändigt, att

vårt land inte bindes för sådana åtaganden rörande jordbruket utan att överenskommelse därom träffats med jordbrukets förhandlingsdelegation.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 134 måtte

a) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att åtaganden rörande jordbruket gentemot EFTA eller särskilt land inom EFTA av det slag, som angivits i motionen, icke måtte göras utan att överenskommelse därom träffats med jordbrukets förhandlingsdelegation;

b) uttala att överenskommelser om sådana åtaganden må underställas riksdagen.

Stockholm den 19 april 1963

Emil Elmwall

Arne Persson

Anders Dahlgren

i Heden